

СТРАТЕГІЯ РЕАГУВАННЯ ПРИ ТЕХНОГЕННИХ КАТАСТРОФАХ

Кафедра загальної екології, радіобіології і безпеки життєдіяльності

Факультет захисту рослин, біотехнологій та екології

Лектор	асистент Паренюк Олена Юріївна
Семестр	2
Освітній ступінь	Магістр
Кількість кредитів ЄКТС	4
Форма контролю	Залік
Аудиторні години	30 (15 год. лекцій, 15 год. практичних чи лабораторних)

Загальний опис дисципліни

Зміна клімату, напруженість у політичному і соціальному житті призводять до виникнення природних і техногенних катастроф, що мають руйнівні наслідки як для економіки, так і для навколишнього середовища. Затримка або неправильне реагування в разі їх виникнення часто призводить до не менш руйнівних наслідків, ніж сама катастрофа. В запропонованій дисципліні буде розглянуто алгоритми реагування в разі виникнення катастроф, висвітлено перелік відповідальних державних, наукових та міжнародних інституцій, що залучені безпосередньо до ланки невідкладного реагування або надають консультативні послуги. Вивчення запропонованої дисципліни дозволить майбутньому спеціалісту мати чітку стратегію дій в разі настання надзвичайної ситуації, а також відчувати себе озброєним і обізнаним для коректного пошуку інформації в кожному конкретному випадку.

Теми лекцій:

1. Поняття природної і техногенної катастрофи. Причини виникнення.
2. Зміна клімату та технічний прогрес як передумови катастроф глобального масштабу.
3. Ідентифікація можливих загроз для України: зміна клімату, пилові бурі тощо.
4. Зона проведення ООС: сучасний стан і наслідки.
5. Світова стратегія реагування на катастрофи: міжнародні організації.
6. Стратегія реагування на катастрофи країн ЄС на Північній Америці.
7. Стратегія реагування на катастрофи країн Азії та Океанії.
8. Державні інституції, що відповідальні за реагування в Україні.

Теми занять:

(семінарських, практичних, лабораторних)

1. Ідентифікація причин збільшення частоти глобальних катастроф.
2. Дискусія щодо зміни клімату.
3. Взаємодія з ОБСЄ та Комісією з прав людини щодо ситуації на території ООС.
4. Пошук інформації: достовірність, валідність, своєчасність.
5. Взаємодія з ДСНС, МНС, МінЕкології.
6. Написання рекомендацій і експертних висновків: професійність і вичерпність.
7. Взаємодія з органами місцевої влади.